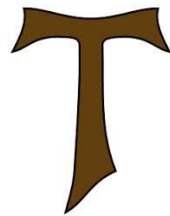

BUTLLETÍ DE L'ORDE FRANCISCÀ SECULAR DE CATALUNYA

Any 26

novembre 2021

núm. 249

Web: ofscat.jimdo.com - ofscatalunya@outlook.es

Web: Orden Franciscana Secular de España

ISABEL DISPOSA DELS SUBTIDITS COM SI FÓSSIM AMOS

Santa Isabel d'Hungria atenent els malats

CONSTITUCIONS GENERALS L'OFS

CAPÍTOL SEGON

FORMA DE VIDA I ACTIVITAT APOSTÒLICA

TÍTOL I LA FORMA DE VIDA

Art. 8

1. Els franciscans seglars es comprometen per la Professió a viure l'Evangelí segons l'espiritualitat franciscana, en llur condició secular.
2. Cerquen d'aprofundir, a la llum de la fe, els valors i les opcions de la vida evangèlica segons la Regla de l'OFS:
  - **Regla 7** en un itinerari constantment renovat de conversió i de formació;
  - **Regla 4** oberts a les crides provinents de la societat i de les realitats eclesials, passant de l'Evangelí a la vida i de la vida a l'Evangelí
  - en la dimensió personal i comunitària d'aquest itinerari.

Art. 9

1. **Regla 5** L'espiritualitat del franciscà seglar és un projecte de vida centrat en la persona i el seguiment de Crist (9), més que no un programa específic a posar en pràctica.
2. **Regla 4** El franciscà seglar, compromès a seguir l'exemple i els ensenyaments de Crist, té el deure d'estudiar personalment i assídua l'Evangelí i la Sagrada Escripura. La Fraternitat i els seus responsables promoguin l'amor a la paraula evangèlica i ajudin els germans a conèixer-la i comprendre-la segons, amb l'assistència de l'Esperit és anunciada per l'Església. (10)

Art. 10

Regla 10 "Crist pobre i crucificat", vencedor de la mort i ressuscitat, màxima manifestació de l'amor de Déu a

(9) Cf 1R 22,41 : FF (Fonts Franciscanes) 62; 2Cta F 51: FF200,(10) Cf Dei Verbum 10.

L'home és el "llibre" on els germans, a imitació de Francesc, aprenen per què i com viure, estimar i sofrir. En Ell descobreixen el valor de les contradiccions per causa de la justícia, i el sentit de les dificultats i les creus de la vida de cada dia. Amb Ell poden acceptar la voluntat del Pare fins en les circumstàncies més difícils, i viure l'esperit franciscà de pau, en el refús de qualsevol doctrina contrària a la dignitat de l'home.

EL ASISTENTE ESPIRITUAL DE LA OFS

El Asistente espiritual es la persona asignada por el Superior mayor competente para prestar este servicio (asistencia espiritual y pastoral) a una Fraternidad concreta de la OFS (**Constituciones Ofs 89,2**).

El nombramiento del Asistente se hace por escrito y por un tiempo limitado, no superior a 12 años. Lo hace el Superior mayor competente, pero en comunión con la OFS, cuyo Consejo solicita y propone su Asistente. Como testigo de espiritualidad, de afecto fraterno y de comunión con la OFS, el Asistente ha de ser un hermano franciscano (sacerdote o no) de la Primera Orden o de la TOR.

Si esto no es posible, puede confiarse este servicio a personas idóneas y competentes, bajo la responsabilidad del Superior mayor franciscano.

El cometido principal del Asistentes es:

- Favorecer la comunión con la Iglesia, con la Familia Franciscana y en la Fraternidad.
- Transmitir la espiritualidad franciscana con su acompañamiento.
- Cooperar en la formación inicial y permanente de los hermanos.
- Evaluar a los hermanos candidatos a la profesión
- Realizar la visita pastoral a las Fraternidades y Consejos competentes.

El Asistente es miembro de derecho, con voto, del Consejo y del Capítulo ordinario de la Fraternidad a la que presta asistencia, aun no habiendo sido elegido en la asamblea del Capítulo electivo de la Fraternidad. No tiene derecho a voto en las cuestiones económicas ni en las elecciones del Capítulo electivo (**Cfr: EAEPOFS Art. 12,3**).

Participa activamente y con derecho a voto en las deliberaciones y en las decisiones tomadas en el Consejo o en el Capítulo ordinario. Particularmente es responsable de la animación de las celebraciones litúrgicas y de las reflexiones espirituales durante las reuniones del Consejo o del Capítulo.

Un mismo Asistente no puede serlo por más de 12 años seguidos. Los niveles de Asistente o Asistencia son: local, regional o zonal, nacional y general.

El Asistente local es individual. Los de los otros niveles pueden ser varios y actúan rotativa y colegiadamente.

El Asistente es el responsable de la fidelidad de la OFS a la Iglesia y al carisma franciscano. Es el puente de unión entre las distintas Órdenes de la Familia Franciscana.

Es el signo visible de la comunión y corresponsabilidad franciscana.

Fray Julián Pascual, ofmconv.

FORMACIÓN: EL FORMADOR

El formador para colaborar con el aspirante en el proceso de discernimiento vocacional tiene que:

- ✚ Aplicar lo que has aprendido y transmitirlo a los otros. (Es importante las maneras y formas de transmitirlo)
- ✚ Dialogar y compartir en lugar de dar conferencias.
- ✚ Ser emocionalmente honesto y conocedor de tus limitaciones personales.
- ✚ Intentar entender el significado detrás de las palabras que otros digan, ponerte en el puesto del otro, ser empático.
- ✚ Extenderte más allá de tu zona de confort.
- ✚ Admitir fracasos y pedir disculpas por los errores.
- ✚ Escuchar a otros sin interrumpir o ofrecer soluciones.
- ✚ Entender que es posible mejorar, pero saber que la perfección pertenece a Dios.
- ✚ Un católico comprometido en crear un mundo más fraterno. El encuentro personal con Dios nos tiene que llevar a la misión.
- ✚ Una persona que busque los encuentros personales con Dios en la oración, en la reflexión de los Evangelios, en la Eucaristía...
- ✚ Una persona familiarizada con la mayoría de los documentos de la Iglesia, especialmente con los documentos del Concilio Vaticano II y el Catecismo de la Iglesia.
- ✚ Desear e intentar vivir el Evangelio
- ✚ Siguiendo a Francisco
- ✚ A través de la conversión del corazón a los evangelios.
- ✚ En fraternidad
- ✚ Como miembro de la Iglesia Católica.
- ✚ Viviendo un estilo de vida secular.
- ✚ En unión vivificadora con todos los miembros de la familia franciscana.
- ✚ Familiarizado con la Sagradas Escrituras, La Regla, Las Constituciones generales, los estatutos, El ritual, los libros y materiales didácticos sobre san Francisco, santa Clara y otros santos Franciscanos.

- ✚ Es importante valorar al final del itinerario formativo. Es importante que el candidato valore cómo ha ido este camino.

Así el formador busca y contempla en el candidato cómo surge el hombre nuevo y adquiere madurez en Cristo y en la espiritualidad franciscana. Es un testigo de las consolaciones y desolaciones, de cómo la Gracia opera de una manera única en esa persona.

El formador tiene que hacer que el aspirante se interrogue. Para ello (el candidato) tiene que descubrir las motivaciones profundas que lo han llevado a acercarse a la Orden Franciscana Secular. Invitar a continuar el camino a pesar de los cansancios y caídas, si va descubriendo que está llamado a vivir la espiritualidad franciscana en la OFS. Y en conocer, sentir y vivir la fraternidad.

El formador debe ayudar al aspirante a que se introduzca en el misterio de Dios y pueda saborear y reconocer las insinuaciones del Espíritu.

En ocasiones, es importante afirmar que esto o aquello no puede hacerse o es necesario vivirlo de manera distinta, si quiere ser un franciscano secular. Por ejemplo en conductas económicas, no ser ostentoso...

Para ir colaborando con el aspirante en este proceso, el formador tiene que tomar el papel de ACOMPAÑANTE.

Francisco Javier Conejo, ofs

ROMIATGE A SANT FRANCESC S'HI MORIA (VIC)

El passat dia 17, com cada tercer diumenge d'octubre, i a excepció de l'any passat degut a la pandèmia de Covid, va tenir lloc el romiatge a Vic, a l'ermita de "Sant Francesc s'hi Moria", per honorar el nostre sant patró, sant Francesc d'Assís. Enguany hem celebrat el 40è aplec.

A part dels assistents al romiatge d'aquelles contrades, que aquest any han sigut menys que d'altres anys, no han mancat representants dels ordes franciscans seculars de Lleida, de Badalona, de Sabadell i de sant Antoni de Pàdua de Barcelona. I, amb molta il·lusió, hem pogut gaudir, també, de la companyia dels esposos Masramon Morer, que desitjaven celebrar, en aquest dia i en aquesta ermita, que varen ser testimonis del seu casament, de les seves bodes d'or, junt amb els seus amics i familiars.

A les 12 en punt, els frares franciscans del convent de sant Antoni de Pàdua de Barcelona, fra Josep Gendrau i fra Francesc Linares, junt amb fra Florencio, franciscà missioner a la selva del Perú, iniciaven la celebració Eucarística.

Un cop acabada la santa Missa, va tenir lloc el tradicional sorteig de diversos productes osonencs, oferts per diverses empreses, botigues i gent del camp d'aquesta entranyable terra. La sort no segueix cap lògica, no té ni cap ni peus, i és ben capriciosa ..., mentre a la majoria no ens va tocar res de res, hi va haver una senyora a la que li varen tocar en 3 vegades, 3 lots exactes d'embotits, dels mateixos productes.. .

A l'acabar el sorteig, els que ens quedàvem a dinar, hem anat al restaurant del "Seminari" de Vic. Hem gaudit d'un dinar de primera: tot ha estat molt bo, molt ben cuinat i molt ben presentat, però el més important és que hem pogut gaudir d'un dia ben assolellat, tant pel clima que hem tingut com per la companyia fraterna de tots els que ens hem aplegat al voltant d'aquella taula tan llarga.

En donem gràcies a Déu i, si és la seva voluntat, l'any que ve hi tornarem, i desitgem poder fer la celebració sense mascareta! Moltes gràcies, també, a tots els organitzadors i assistents que han fet possible aquesta trobada tan bonica.

Balbina Birba, ofs

CAPÍTOL D'INICI DEL CURS 2021-2022

El dissabte 9 d'octubre vam celebrar el Capítol d'inici d'aquest curs 2021-22 a la sala IFAC del convent de Santaló. Hi van ser representades totes les fraternitats excepte Tarragona, Balaguer que no pogueren assistir.

Després d'un cafè de benvinguda celebrarem l'eucaristia que presidí Fra Julian Pascual ofmconv., assistent provincial de torn. Iniciarem el capítol amb la salutació del ministre, Carles Llompart i, havent aprovat

l'ordre del dia i l'acta del darrer capítol, l'Assistent sortint, Fra Joaquim Recasens ofm. procedí a la lectura del seu informe en què regrejà la tasca feta pels membres de l'anterior Consell.

Seguidament vam passar a la revisió del resum de tresoreria recordant el deure que tenim tots els terciaris de col·laborar econòmicament al sosteniment de l'orde. La situació és delicada i fins i tot els representants del CIOFS han hagut de suspendre diferents visites frateres per no poder sufragar les despeses dels viatges.

Entre les diferents partides del curs passat destaca sobretot l'aportació que s'ha fet a les obres socials de les fraternitats de sant Antoni de Barcelona i d'Arenys de Mar per la pandèmia.

A continuació vam passar a proposar les fraternitats que es faran càrrec de l'Assemblea anual (Sabadell) i del Romiatge a Montserrat (Santaló). El germà Francisco Javier Conejo, responsable de formació i de la comissió vocacional al Consell estatal, va presentar la proposta per a les sessions de formació que es desenvoluparan durant aquest nou curs i de les que s'informarà oportunament.

A més de la trobada de ministres, aquest curs es va aprovar mantenir també una reunió dels diferents responsables de formació i assistents de les fraternitats el proper 13 de novembre, amb la finalitat de compartir les diferents iniciatives i realitats que tenim en aquest àmbit i mirar d'unir esforços.

Pel que fa al carnet de terciari, es demanà que, en el cas d'haver-se produït noves incorporacions que hi estiguin interessades, fessin arribar les seves dades (nom, NIF i full de protecció de dades) perquè el puguin tramitar des de Madrid. És un mitjà per poder-nos identificar quan anem a altres països i dintre de tota l'Ofs.

També s'explicà breument el Capítol electiu nacional i, les fraternitats que han de celebrar el seu durant aquest curs proposaren dates.

S'informà que, si alguna fraternitat encara no ha proporcionat dades per al llibret sobre la història de les fraternitats i els terciaris exemplars, que es publicarà en ocasió dels 800 anys del Memoriale Propositi, encara hi és a temps. I al llarg del curs sortirà també la nova edició de la Regla, constitucions i ritual en un sol volum.

Els resultats de l'enquesta que es va passar a les fraternitats s'estan revisant i es publicaran en breu.

Finalment, sembla que aquest curs es reprenen les trobades presencials de pregària organitzades des de la Interfranciscana a la plaça Universitat i també està prevista la celebració de l'Esperit d'Assis al Santuari de Pompeia,

Amb els precís i preguntes de rigor es donà per finalitzat el capítol d'inici de curs.

Començà i acabà amb molta puntualitat.

Al migdia, les germanes i germans que pogueren quedar-se van compartir també un dinar de germanor al claustre del convent.

Xavier Lluch, ofs

NOTÍCIA DE LA FRATERNITAT DE LA MARE DE DÉU DE L'AJUDA

La fraternitat de la Mare de Déu de l'Ajuda som una fraternitat modesta. En l'actualitat som set germans i germanes, molts d'edat avançada i alguna amb greus problemes de salut. Tanmateix, no hem deixat de sentir-nos franciscans seculars i hem perseverat. Hem sabut resistir els molts canvis que s'han produït al nostre santuari i al canvi d'assistents.

La covid va interrompre les nostres activitats. L'edat i salut de molts de nosaltres desaconsellava les trobades presencials i faltaven mitjans i habitud per fer-ne de virtuals. Afortunadament aquest curs hem començat de nou amb la primera assemblea, el dia 20 d'Octubre.

Preveiem reprendre les nostres activitats: assemblea mensual, pregària abans de l'assemblea, col·laboracions amb els desfavorits, formació de novicis... Enguany tenim la immensa joia d'acollir a la nostra fraternitat un grup d'entre 8 i 10 persones que s'han interessat per l'orde franciscà secular.

Enric Emo, ofs

LA SOLEDAT

Vaig néixer a Igualada, al número 9 del carrer Trinitat, que entronca amb el carrer Soledat, la confluència del qual s'aixeca una església d'estil neogòtic dedicada a la Mare de Déu de la Soledat. Una imatge cristiana, pràcticament universal, de moure's entre dos pols: la Trinitat com a comunió amb els altres acollits pel misteri més sublim, i la Soledat, com a absència de companyia. El mateix arquetip del monjo bascula entre el monachós (un sol) i el cenobi (vida comunitària). La soledat pot aglutinar els moments més significatius de la vida en plenitud com reflectir les angoixes abismals del patiment psicològic. Els matisos són múltiples. Amb tot, hi ha dues expressions en anglès que recullen dues situacions humanes de gran impacte: estar sol (to be alone) i sentir-se sol (to feel lonely). No és el mateix.

Giorgio Nardone, al seu llibre *La soledad*, reflexiona sobre aquesta diferència. Sentir-se sol resulta molt més complex i sovint més angoixós que estar sol. Campoamor ho va valorar així: «És encara més espantosa la soledat de dos en companyia.»

Vivim hiperconnectats, immersos en el tràfec de les xarxes socials, els amics virtuals es compten per centenars, fins i tot, per milers..., però aquesta situació sovint no disminueix la nostra soledat, sinó que aguditzat la sensació de sentir-nos sols. Gibran, quan parla sobre l'amistat, suggereix: «Què

serà del vostre amic si només el busqueu per matar el temps? Busqueu-lo sempre per a les hores vives, perquè el paper de l'amic és el d'omplir les vostres necessitats i no els vostres buits.» La pandèmia ha aguditzat de manera deshumanitzadora la soledat als geriàtrics i als hospitals. Morts solitàries amb absència de funerals. La soledat trista.

Nardone estudia la psicopatologia de la soledat en tres escenaris: quan la soledat real és part del trastorn, quan estem sols en companyia d'altres i quan s'és incapaç d'estar sol. En cadascun d'ells, suggereix elements de psicoteràpia. Existeix també, no ho oblidem, una soledat feliç. Cal que ens preguntem: com visc la meua soledat?

Lluís Serra i Llansana, marista

L'Eucaristia, pas a pas: L'ACTE PENITENCIAL

Ens podríem preguntar per què el Senyor ens convida a nosaltres a celebrar l'Eucaristia. Nosaltres, que som pecadors, que tantes vegades ens equivoquem, que experimentem contínuament la nostra feblesa i la nostra debilitat a l'hora de viure la Bona Nova del Senyor... ¿Per què el Senyor s'ha fixat en nosaltres, si som com som? Perquè el seu amor és immensament més gran que el nostre pecat, i justament perquè som febles necessitem la força, el coratge i la vida que dona l'Eucaristia, necessitem la proximitat del Senyor.

A les Sagrades Escripures apareixen molts personatges que posen el seu pecat, limitació o feblesa com a motiu que els impedeix acceptar la vocació: Moisès, alguns profetes, i el mateix Pere: «Aparta't de mi que soc un pecador» (Lc 5,8), però Déu els crida perquè els estima per sobre de tot, perquè confia en ells malgrat la seva feblesa, i perquè així és vegi clar que la força no ve de l'home (feble per naturalesa) sinó de Déu que fa coses grans en la nostra petitesa quan ens obrim a Ell, quan l'acollim en la nostra vida com el Salvador.

Dins dels ritus introductoris de la missa, abans d'acollir la Paraula, el Cos i la Sang del Senyor, reconeixem, doncs, que no som els millors, ni els més llestos, ni els més macos ni els més espavilats. Reconeixem que no som dignes d'aquests tresors que Déu ens dona en la celebració de l'Eucaristia, per això demanem perdó tot recordant, amb consol i pau, les paraules de Jesús: «No he vingut a buscar

els justos sinó els pecadors» (Mt 9, 11-13). Senyor, tingueu pietat. Crist, tingueu pietat. Senyor, tingueu pietat! Tres vegades invoquem Crist, el Senyor misericordiós, i li demanem que s'apiadi de la nostra pobra humanitat. Aquesta triple repetició (que habitualment no forma part l'acte penitencial) és una insistència com fa l'infant que no para de demanar als seus pares que li comprin aquell joc que desitja.... i el Senyor ens respon: «Ets tan preciós per a mi, tan valuós i estimat. No tinguis por, jo soc amb tu» (Is 43, 1-5). Que Déu omnipotent s'apiadi de nosaltres, ens perdoni els pecats i ens dugui a la vida eterna.

Xavier Roig Rovira, pvre. Delegat diocesà per a la litúrgia

ELLS NI SE N'ADONEN, PERÒ... HO SÓN. SÓN GRANS. MOLT GRANS!

Va ser just la setmana passada, tot preparant l'homilia del Diumenge XXIX, d'aquest cicle B. Es tracta de Mc 10, 35 - 45, que hi vaig caure en compte. No ho havia apreciat mai com aquest cop ho vaig fer. La segona part del text litúrgic el vaig veure com un homenatge a la gent anònima, a moltíssima gent que passa desapercibuda, de la que no parla ningú i són autèntics servidors. Vaig pensar en la ja molt pròxima festa de Tots Sants.

De gent que serveix el món n'està farcit i sort n'hi ha. Possiblement això passa desapercibut perquè no fa soroll. Fa més soroll una bomba o un tret que milions de petons i abraçades. L'almoïna d'una padrina, que tot just cobra una pensió no contributiva, en la bústia de Sant Antoni, no fa soroll, en fa més un aldarull en ple carrer. De l'aldarull en parlaran els diaris, de la padrina no. Hi ha gent, amb uns recursos minsos, mínims, i encara tenen els "santíssims nassos" de pensar que hi ha gent que ho necessita més que ells.

Són gent normal. Ningú els fa reverència, ni els cedeix el pas. No són titulats ni titulars de res. És igual. Aquí l'importa. Almenys a aquesta gent no els importa ni a ells mateixos. Ho sap qui ho ha de saber i ho veu qui ho ha de veure.

Veïns que procuren que la seva escala i comunitat de veïns sigui un lloc habitable. Que vetllen pel seu poble i per la seva gent. Moltes vegades segur que donen el "bon dia" i troben el silenci com a resposta. Tal volta obren una porta perquè l'altre passi i ningú ho agraeix. Són gent que no coneix l'orgull, no pretenen grans coses. Que viuen la seva vida al costat del altres i a més, afavoreixen la vida dels altres amb petits detalls.

Pares i mares que estan pels seus fills. Se'ls escolten, participen de les seves coses, que lluiten perquè la seva llar sigui un niu de pau i d'amor, malgrat moltes vegades viuen les contingències de la vida i també s'enfaden i de tant en tant criden perquè també tenen dret a cridar. Homes i dones senzills que volen omplir la vida dels seus i dels qui no són seus amb escalfor i alegria. Gent que posa l'altra galta.

Voluntaris que regalen el seu temps, encara que a voltes en disposin de molt poc i que s'escarrassen en aconseguir allò al que s'han compromès com si els hi anés la vida. D'aquests n'hi ha. Suposo que Déu ja hi fa que hi siguin. Són tots aquests dels qui no sabem ni el nom, que són instruments de Déu per a recordar-nos que estem

fets a la seva imatge i procuren que el món sigui més humà. I en la mesura que el món és més humà és també més diví, precisament perquè els humans estem fets a imatge del nostre Creador.

És gràcies a tots ells que pels pobles i les ciutats encara hi ha carrers i places respirables, d'aire net, d'ambient pur. Ells ni se n'assabenten. Nosaltres potser, el més segur, és que tampoc. I d'aquesta manera ningú no els agraeix mai res de res. I ells mateixos segur que no ho troben a faltar. Perquè són així mateix, nobles i senzills. Són simples. I la simplicitat és una destacada virtut, o bé, hauria de ser una destacada virtut en la nostra vida franciscana. Alguns d'ells, fins i tot, són pessebristes i fan fanalets.

No rebran reconeixements, no rebran homenatges ni plaques de plata. Tampoc les esperen. Per això són com són. Gent gratuïta.

Per això em sento orgullós de la tradició de la meua Església. L'Església ha pensat en ells i els ha dedicat una de les solemnitats més entranyables i boniques de tot el calendari litúrgic. Les Benaurances són el seu signe d'identitat. Malgrat alguna vegada se'ls escapa una puntada a les Benaurances. I se n'adonen i llavors els sap greu i fan l'esforç de que no torni a passar. Encara que sàpiguen que els tornarà a passar, perquè reconeixen la seva limitació i la seva petitesa. Són aquells pobres en l'esperit del que Jesús diu que el Regne del Cel és per a Ells. Encara que molts ni creuen en Déu ni saben qui és Jesús.

El dia de Tots Sants és el seu dia.

Fr Joaquim Recasens, ofm

LA CONVERSIÓ

Conversió simplement vol dir “girar-se”. Alguns pensen que la conversió de St. Francesc va ser un esdeveniment ràpid que va canviar la seva vida de cop i volta. No és així. La conversió de sant Francesc va ser un lent desenvolupament que va durar molts anys. Per a ell, era un procés que va durar tota la vida, tal com és per a qualsevol de nosaltres.

Però Francesc veia a l’Evangeli un camí clar de la conversió. Vivint l’Evangeli literalment, va trobar un camí des d’una vida egoista a una vida centrada en Déu, dels plaers del món a l’alegria d’estar a prop de Jesús, i del pecat a la santedat.

El primer pas de la seva conversió va passar quan va ser derrotat en la guerra contra Perugia el 1202. Immediatament després va caure malalt. Primer la derrota i després la malaltia. De vegades, sembla que la mala sort ens persegueixi, i les dificultats ens segueixen una després de l’altra. No ens agrada això. El futur no està ben clar. Tanmateix, aquests moments foscos ens renoven. El fracàs d’assolir un somni ens pot fer sentir sense poder. De fet, quan ens sentim sense poder, podem sentir el poder de Déu.

Per això, els fracassos precedeixen les grans conversions. La conversió de sant Pere va néixer després de negar Jesús tres vegades. La conversió de sant Pau va néixer quan ell era cec. La de sant Ignasi de Loyola va néixer quan estava ferit en la guerra. Fins i tot els doctors de l’Església i reformadors com ara santa Teresa de Jesús i sant Joan de la creu van experimentar “la noche oscura del alma”. Sant Francesc tampoc no era una excepció.

Les vides de tots aquests sants ens ensenyen a permetre que Déu controli la nostra vida. Al pont d’Apulia, Sant Francesc va sentir una veu que li va preguntar: “Francesc, què és millor: servir el servent o el senyor?” Francesc va contestar: “El senyor”. Llavors la veu li va preguntar: “Doncs, per què serveixes el servent?” Va ser un missatge ben clar a Francesc que Déu és el mestre de la nostra vida.

De vegades, Déu pot semblar silenciós o invisible o fins i tot sense poder (per això la gent es va burlar de Jesús crucificat). Potser volem un senyal de Déu per saber per què experimentem una malaltia, ens enfrontem a un problema, patim un fracàs, etc. Tanmateix, hem d’adonar-nos que sota tota aquesta experiència Déu ens està renovant. I ens convida a la conversió. Viatjar amb Déu en moments difícils és la conversió. I estar amb Déu quan tot està desesperat és la santedat.

Sigui el que sigui el nostre patiment, aprenguem de la vida de sant Francesc a confiar en Déu. Ell és l’encarregat i el cap de la nostra vida. Com diu sant Pau, “*En la feblesa humana es manifesta plenament el poder de Déu*” (2 Cor 12, 9). Que Déu renovi les nostres vides i ens ajudi a caminar en la santedat.

Fr Arun Renald Stephen, ofmcap

CELEBRACIÓ CENTRAL DELS 800 ANYS d'OFS a MALLORCA

El passat dia 23 d'octubre, la Família Franciscana de Mallorca en general i l'Orde Franciscà Secular en particular, van brillar amb llum pròpia en celebrar l'acte més important dels que s'han organitzat per commemorar el vuitè centenari de la fundació d'aquest orde. La basílica de Sant Francesc de Palma, veritable *buc insígnia* del franciscanisme a la nostra illa, fou l'espai triat per donar gràcies a Déu per aquests vuit-cents anys de camí realitzat i pels milers de terciaris que, avui en dia i escampats arreu del món, intenten ser fidels a l'Evangelí seguint les petjades del *Pobrissó d'Assís*. Presidí la celebració de l'Eucaristia el Sr. Bisbe de Mallorca, mons. Sebastià Taltavull. El presbiteri de la basílica s'omplí amb altres concelebrants, com foren el bisbe franciscà mons. Sebastià Ramis, T.O.R., emèrit de Huamachuco, Fra Manolo Romero, ministre provincial del Terç Orde Regular, mons. Josep Adrover, vicari general de la Diòcesis de Mallorca, Fra Jaume Puigserver, T.O.R., assistent espiritual de la O.F.S. de Balears, Fra Nicolau Sastre, T.O.R., superior del convent de Sant Francesc de Palma, Fra Gil Parés, ofmcap., guardià del convent de Caputxins de Mallorca, Fra Carlos Enrique Díaz, ofm., guardià del Convent de Framenors Observants de Mallorca, i altres frares de la T.O.R., caputxins i menors. Fra Mateu Sanclimens, ofmcap., fou responsable d'animar el cant litúrgic.

El Bisbe de Mallorca aprofità l'homília per animar els terciaris ser transmissors de l'alegria franciscana que tant nota a faltar la nostra societat mitjançant el compromís, la pregària i la fraternitat. Monsenyor Taltavull va remarcar molt aquest darrer aspecte de la fraternitat “com un incentiu per a un món on de cada cop més s'imposa la individualitat enfront del bé comú i les relacions de germanat”. Així mateix, les seves paraules foren una convidada a que, com a membres vius de l'Església, participin de les iniciatives que sorgiran en motiu de la celebració del Sínode present.

Abans d'acabar la celebració, el germà Jordi Llabrés, O.F.S., en nom de totes les fraternitats de Terciari de Mallorca agrai públicament l'assistència de tots els qui s'hi havien fet presents, especialment a l'ampla representació de la congregació de Franciscanes Filles de la Misericòrdia, i donà compte de les moltes adhesions rebudes per aquesta festa. Entre elles cal destacar les del Ministre de l'Orde Franciscà Secular d'Espanya i del seu Consell, de la Conferència Nacional d'Assistents Espirituals, de la quasi totalitat de províncies franciscanes seculars d'Espanya i de la germana fraternitat

de l'illa de Menorca. També la de les Germanes Pobres de Santa Clara i la de les Franciscanes de la T.O.R., que tant una comunitat com l'altra, per ésser de vida contemplativa, s'uniren espiritualment a la festa d'una manera molt especial.

Després de saludar a la Immaculada Concepció, reina i patrona de tot l'Orde Franciscà, amb el cant solemne de la *Salve Regina*, els presents es dirigiren a la capella de la Puritat de Maria per obsequiar el Beat Ramon Llull, considerat el primer i més preclar de tots els terciaris mallorquins.

Mentre el Bisbe de Mallorca, el provincial dels terciaris regulars i el representant dels terciaris seculars ofrenaven a la seva tomba un bell centre floral, tothom pogué venerar un dels reliquiaris del Beat que, excepcionalment, havia tret de la sagristia el rector de la basílica Fra Gregori Mateu, T.O.R. La magna i molt fraterna jornada acabà a les galeries del monumental claustre conventual compartint unes galetes dolces preparades per les monges del monestir de Santa Clara, obsequi dels terciaris del convent de Caputxins de Palma.

Jordi Llabrés i Sans, ofs.

AGENDA

1 de novembre, Tots Sants.

6 de novembre tindrà lloc la **Beatificació de tres màrtirs caputxins, a la Seu de Manresa**. Serà a les **11h.** i estarà presidida pel Cardenal Prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants, Mons. Marcello Semeraro. Els màrtirs fra Benet de Santa Coloma de Gramenet, fra Domènec de Sant Pere de Riudebitlles i fra Josep Oriol de Barcelona van ser assassinats per la seva condició religiosa, l'any 1936. Que el seu testimoni enforteixi la nostra fe.

7 de novembre, 1er. diumenge.

9 de novembre, Pregària Interfranciscana a les 19,30h sobre l'Encíclica "Fratelli tutti", preparat per l'OFM, 1er capítol, a les Franciscanes Missioneres de la Immaculada, Pl. Universitat 2, Barcelona.

13 de novembre, **molt important l'assistència**, Jornada dels Assistents i Formadors de totes les Fraternitats de Catalunya al Convent dels Franciscans, Plaça Jacint Verdaguer 7, Granollers. **IMPRESCINDIBLE CONFIRMAR-HO.**

14 de novembre, 2n. diumenge.

17 de novembre, Santa Isabel d'Hongria.

18 de novembre, **Literatura, Art i Cristianisme V**, 20 h. Conferència "Michael Ende" per Fr Josep Manuel Vallejo, ofmcap. A Pompeia, Diagonal 450, de forma presencial i telemàtica.

21 de novembre, 3er diumenge, moltes Fraternitats celebren la Festa de Santa Isabel.

Redacció:

O.F.S. Provincial de Catalunya, Diagonal 450, 08006 - Barcelona,
Tel 635612431 ofmcatalunya@outlook.es